

prima instanță: A. Donos

dosarul nr. 2ra-1992/17

(Judecătoria Bălți)

instanța de apel: Al. Gheorghieș, A. Toderaș, E. Bejenaru

(Curtea de Apel Bălți)

ÎNCHEIERE

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru,

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Bordeniuc Constantin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” împotriva lui Bordeniuc Constantin cu privire la încasarea datoriei pentru deservirea tehnică, reparația blocului locativ și echipamentelor tehnice din interiorul blocului și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2017, prin care a fost respins apelul declarat Bordeniuc Constantin și menținută hotărîrea Judecătoriei Bălți din 09 martie 2017,

c o n s t a ț ă:

La data de 05.10.2016 ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Bordeniuc Constantin cu privire la încasarea datoriei pentru deservirea tehnică, reparația blocului locativ și echipamentelor tehnice din interiorul blocului, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că prin înștiințarea nr. 638-08 din 06.07.2016, proprietarului ap. XXXXX, i-a fost adus la cunoștință despre faptul că are obligațiunea de a achita datoria în mărime de 5538,46 lei, la acel moment, pentru deservirea tehnică și reparația blocului locativ și echipamentelor tehnice din interiorul blocului. În caz de neachitare a datoriei va fi acționat în judecată, iar pe lîngă suma datoriei vor solicita și încasarea cheltuielilor de judecată, însă pîrîtul a ignorat această încercare.

De asemenea, lunar pîrîtului i-au fost expediate avize de plată în care se indică tariful lunar al costului serviciilor prestate și datoria acumulată pentru perioada anterioară. Mai indică că ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” este gestionar al fondului locativ, în gestiunea căreia se află fondul locativ din mun. Bălți și realizează un șir de lucrări și activități de bază aprobate de către Consiliul mun. Bălți prin decizia nr. 6/49 din 27.10.2011 ”cu privire la aprobarea tarifelor pentru închirierea apartamentelor, deservirea tehnică și reparația blocurilor locative și echipamentelor tehnice din interiorul blocului”. Pînă în prezent pîrîtul nu a binevoit

să achite datoria acumulată pînă la momentul actual ce constituie suma de 5959,81 lei, refuzînd să-și onoreze obligațiunile în scopul respectării legislației în vigoare.

Solicită, încasarea din contul pîrîtului în beneficiul său a datoriei în sumă de 5959,81 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Bălți din 09 martie 2017 acțiunea a fost admisă. S-a încasat de la Bordeniuc Constantin în beneficiul ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” datoria în sumă de 5959,81 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 270 lei.

Bordeniuc Constantin a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2017 a fost respins apelul declarat Bordeniuc Constantin și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 04 august 2017 Bordeniuc Constantin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri prin care a respinge acțiunea.

În motivarea recursului s-a invocat că concluziile instanțelor expuse în hotărîri privind prestarea serviciilor de gospodărie comunală sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Menționează că nu a încheiat cu intimatul vreun contract de prestare a serviciilor comunale.

Sușține că prevederile art. 25 alin. (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nu sunt aplicabile speței date, deoarece ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți”, în calitate de furnizor al serviciilor de gospodărie comunală, pe perioada din speță nu a prezentat spre întocmire contractul de prestare a serviciilor respective, obligație ce îi revine furnizorului de servicii ca parte dominantă în raport cu consumatorul. Se constată lipsa raportului contractual care urma a fi stabilit între părți obligatoriu, precum și nici nu au fost prestate serviciile menționate de reclamant în blocul locativ. În ședința de judecată nu au fost prezentate probe privind eschivarea sa de la încheierea contractului, ceea ce rezultă că intimatul nu și-a onorat obligațiile de stabilire a unor relații contractuale cu dînsul și astfel nu poate pretinde achitarea datoriei doar în baza bonului de plată, deoarece acestea sunt indispensabile față de contractul de prestare a serviciilor de gospodărie comunală.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Bordeniuc Constantin, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Bordeniuc Constantin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Bordeniuc Constantin.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Bordeniuc Constantin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru